

blikket er uheldigt stillede. Bliver dette Lovforslag gennemført, naar vi for flere Forsendelsesarters Vedkommende op paa en højere Porto end den tilsvarende Porto til Udlandet. Ved den sidste Takstforhøjelse fik vi højere Porto paa Brevkort; nu vil vi ogsaa naa højere op paa andre Omraader, men da der formentlig i en ret nær Fremtid vil komme en Forhøjelse af den internationale Porto, tror jeg, at der nu er mindre Grund til at nære Betænkkeligheder ved denne Side af Sagen.

Ved Forhandlingerne om Postloven har vi jævnlig drøftet, om man ikke kunde naa til Balance ved at afskaffe Lokalporto, men jeg tror ikke, at der er Grund til ved nærværende Lejlighed at komme ind paa dette principielle Spørgsmaal. Jeg vil dog ligesom forrige Gang paa mit Partis Vegne fremhæve, at vi ikke har akkviesceret ved nærværende Ordning, idet den betyder en meget stor Fordel for de større Byer og navnlig for Hovedstaden i Forhold til det øvrige Land. Efter at vi er kommet saa højt op med Posttaksterne, og efter at den lokale Brevporto er blevet 15 Øre, er det klart, at det paa dette Omraade i det hele taget utvivlsomt ikke vil betale sig at forhøje yderligere, idet Befolkningen saa i højere Grad end tidligere selv vil besørge den lokale Post. Skal man, hvad der har været udtalt med Tilslutning fra flere Sider ved tidligere Lejligheder, gaa i Retning af en mere ensartet Porto, vil det kun kunne ske, dersom vi naar dertil, at vi igen kan nedsætte Posttaksterne. Naar Porto efter den her foreslaaede Forhøjelse vil naa op til 25 Øre i Stedet for 10, saa er det imidlertid ikke en større Forhøjelse, end det kan forsvares ud fra Udgifternes Stigning i Almindelighed og Pengenes synkende Værdi. En saadan Forhøjelse vil kun være rimelig, som Situationen ligger i Øjeblikket.

Der er i øvrigt ikke Grund til at komme dybt ind paa principielle Spørgsmaal, da der for Tiden arbejder en Postkommission, der skal søge at klarlægge Grundene til, at Postvæsenet i Øjeblikket giver saa stort et Underskud. Som jeg under Finanslovsforslagets Behandling udtalte, ønsker jeg for mit Vedkommende, og jeg tror, at Tjenestemændene i Almin-

delighed ogsaa ønsker det, at det skal lægges klart for Befolkningen, om der er for meget Personale og i det hele taget, hvordan Forholdene her ligger. Jeg tror nemlig ikke, at der er nogen, ej heller Tjenestemændene selv, der er interesserede i, at den Anskuelse fæstnes eller breder sig i Befolkningen, at vi har et større Antal Tjenestemænd end absolut nødvendigt. Jeg vil dog her indskyde den Bemærkning for Postvæsenets Vedkommende, at jeg tror, man vil finde, at netop dér vil Personalet maaske i højere Grad end i andre Etater være beskæftiget med effektivt Arbejde, idet Personalet udenfor Indleverings- og Regnskabsstjernerne i Almindelighed kun møder, naar Posterne kommer, altsaa naar der virkelig er et Arbejde at udrette. Jeg ønsker altsaa, at vi skal naa til en Klarlæggelse af Postvæsenets Forhold i det hele, ikke alene Personalet vedrørende, men hele Driften. Først da er Tidspunktet inde til at tage Stilling til de principielle Spørgsmaal, som da vil komme til at ligge for. Jeg vil dog ved denne Lejlighed sige, at det utvivlsomt har vakt megen Opmærksomhed, ikke mindst indenfor selve Postvæsenet, at denne Institution nu har et saa stort Underskud, da man jo ikke ved Postvæsenet som ved Statsbanerne i saa høj Grad kan lægge Skylden paa de store Udgifter til Kul. Underskuddet maa altsaa skyldes selve Postvæsenets Drift. Naar det i Almindelighed, saaledes som det ogsaa siges her i Motiverne, kræves, at der ved Postvæsenets Drift er kulturelle Hensyn at tage, maa man huske, at Postvæsenets Administration her kommer til at staa overfor en vanskelig Opgave. Naar man paa den ene Side kræver, at Driften skal anlægges ud fra kulturelle Synspunkter, og samtidig forlanger, at der, naar Regnskabsaaret er omme, skal foreligge et regnskabsmæssigt og forretningsmæssigt Resultat, bliver Opgaven vanskelig og kan maaske blive umulig. Dette har jeg ønsket at pege paa allerede ved denne Lejlighed, idet jeg mener, at man maa bedømme enhver Institution retfærdigt, ud fra de faktisk foreliggende Forhold. De Forhold, der særlig har tyngt og i Fremtiden vil tyngte Postvæsenets Budget, er selvfølgelig Kravet om, at hver Mand skal have sin Post, uanset hvor han